

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Tiende Session.

9de Møde.

Mandagen den 12te Octbr. Aften Kl. 7.

(Fortfat.)

Efterhøring (fortsat): Dersom denne Paragraph var gaaet ud paa at sige, at Regnskaberne skulde fremlægges for Statsrevisionen i Forbindelse med de øvrige Regnskaber, saa gav den kun en Bestemmelse, som allerede ligger i Forholdets Natur, og da burde den ikke staae her som overflødig; nu derimod kommer den frem som Kongens Paalæg til de Paagjældende at indsende disse Regnskaber, men vi kunne ikke stemme til den i Lovform, thi et blot at vi ikke behøve den, men staaer den, som den her staaer, saa indskrænker den vor Adkomst, og indskrænker den til Noget, som for os har en meget ringe Betydning. Det at faae en Regnskabsextract forelagt et Par Aar, efterat det, som der deri er antegnet, er udført, det har for den lovgivende Forsamling meget lidet at betyde. Naar Regnskabet derimod blev forelagt for Statsrevisionen, saa kom det tidligere frem, saa blev det Gjenstand for en Undersøgelse af en ganske anden Art end den, der kan foretages her i Thinget, og saa har det langt mere at betyde. Men hvad der under enhver Omstændighed har overordentlig meget at betyde, Det er Budgetteringen. Budgetteringen har ikke alene Betydning for os, men den har ogsaa Betydning for de paagjældende Institutioner, thi den tvinger dem til dog idetmindste $\frac{1}{2}$ Aar forveien at vide, hvad de ville, den tvinger dem til ikke at bære sig ad, saaledes de som nu gjøre, fra den ene Dag til den

anden at tilfredsstille deres Løner og saa bagefter sige: Saameget har det kostet. Naar den ærede Minister som en af de Banfælgigheder, der havde opstillet sig, da man havde tænkt sig en Repræsentation ved Delegerede fra Amtsraadene, har nævnet, at man ikke vidste, hvorledes den skulde komme sammen, hver Gang der behøvedes en Beslutning af den, saa vil jeg dertil svare, at dersom den blev indrettet til ofte at skulle tage Beslutning, saa var det en stor Feil; den bør i det Høieste kun komme sammen eengang om Aaret og saa tage Beslutninger for hele Aaret, hvorefter Bestyrelserne da have at rette sig. Det er en Bet, som vi ikke bør opgive at sætte igjennem, for at have et Vaand paa Folk, som have Løner, en Bemærkning, som jeg beder overført ikke paa Andre end paa Folk, som jeg har seet i Forbindelse med en saadan Stiftelse, og om hvilke jeg skal kunne godtgjøre, at de have forandret deres Anskuelse med Maaneders Mellemrum; men saadanne Mænd bør ikke, om de end have den bedste Villie af Verden, kunne have en afgjort Indflydelse paa Pengeudgifter. Naar en Repræsentation skulde komme frem, som skulde være hensigtsmæssig og nyttig, saa maatte den netop indrettes saaledes, at ligesom Budgettet nu forelægges forud for Finanssaarets Begyndelse, saaledes skal forud for den alle de Spørgsmaal forelægges, som man Stiftelserne angaaende kunde forlange besvarede i det paagjældende Aar, og naar saa derom var besluttet, saa skulde der ikke det Aar igjennem kunne udføres Andet end det, som laa i Beslutningen; kun naar Repræsentationen bliver stillet paa denne Maade, faaer den en sand og virkelig Betydning og den fornødne Selvtillid.